

Popularizační sdělení výzkumné studie

STATISTICKÁ ANALÝZA DAT, PSY117

Tomáš Volek

UČO: 397493, studijní obor: Psychologie

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek, Ph.D.

Datum odevzdání: 1. 5. 2013

Fakulta sociálních studií MU

Fyzicky atraktivní lidé jsou, oproti méně atraktivním lidem, posuzováni jako důvěryhodnější.

Atraktivita lidí zhruba spočívá ve 3 směrech. Jsou jimi: fyzická přitažlivost neboli kulturně podmíněné ideály krásy; společenská přitažlivost, tedy práce, titul, společenské uznání a prestiž; a osobní přitažlivost, což je charakter a vlastnosti daného člověka. V případě, že potkáme neznámého člověka, prvním a často jediným vodítkem, abychom si udělali prvotní názor, je pro nás jeho vzhled. Už podle něho, ať vědomě nebo nevědomě, automaticky přisuzujeme lidem určité vlastnosti, a podle toho se k nim chováme. Lenka Šrámková se výzkumně zabývá vyvozováním osobní přitažlivosti z přitažlivosti fyzické. Cílem jejího výzkumu bylo zjistit, jaký je vztah mezi vnímanou atraktivitou daného člověka a jeho vnímanou důvěryhodností. Dotazovala se celkem 50 lidí na otázku: „Kdybyste měl/a roztrždit lidi ve věkové kategorii 20 - 35 let, a to čistě podle vzhledu, jak by podle vás skupiny vypadaly a jaké by měly názvy?“ Na základě této otázky definovala kategorie lidí. Pro příklad: *romantický typ* je světlý, plavý, jemný, femininní, blond, modrooký; *intelektuální typ* pak brýlatý, tmavovlasý, s ostrými rysy, s vysokým čelem, apod. Dle těchto kategorií vytvořila 12 fotografií mužů a 12 fotografií žen, pasového formátu. Tyto fotografie potom předložila k posouzení stovce respondentů, šlo o budoucí policisty věkové kategorie 20 - 35 let, všichni byli muži. Měli za úkol subjektivně seřadit fotografie mužů i žen dle dvou kritérií: fyzická atraktivita a důvěryhodnost. Z výzkumu vyplynulo, že muži i ženy, kteří byli na fotkách hodnoceni jako fyzicky atraktivnější – byli zároveň hodnoceni i jako důvěryhodnější než muži a ženy méně atraktivní. Tento vztah naopak typicky neplatil u fotografií lidí typologie *frajer*, kteří byli hodnoceni jako velmi atraktivní ale nedůvěryhodní. V souboru mužů, i v souboru žen byla identifikována jedna taková fotografie. Celkově ze statistické analýzy dat vyplývá, že mezi fyzickou atraktivitou a důvěryhodností, byl na tomto vzorku zjištěn vztah, který v Sociálních vědách označujeme jako středně silný nebo silný. Při odstranění dvou fotografií typu *frajer*, se pak můžeme dostat až ke vztahu velmi silnému. (Korelační koeficienty u mužů: 0,54, popř. 0,75; u žen 0,67, popř. 0,86). Pro představu je vhodné doplnit, že takto vysokých čísel v psychologických výzkumech obvykle nedosahujeme. Na druhou stranu je však nutné říci, že pojmy atraktivita a důvěryhodnost nejsou striktně definovány a jsou pocíťovány značně subjektivně. Navíc fyzická typologie lidí je metodologicky velmi obtížně zpracovatelná, ne-li nemožná. Jako přínos výzkumu lze identifikovat v těchto podmínkách potvrzenou hypotézu, že fyzická atraktivita hraje při posuzování vlastností druhých velkou roli. Ta může být často větší, než si uvědomujeme. Pro příklad uvedu i jiný výzkum badatelky Dionové, která požádala respondenty, aby ohodnotili podle záznamů a fotografií přestupky sedmiletých dětí, navrhli trest a určili pravděpodobnost, že se dítě v budoucnu přestupku opět dopustí. Respondenti hodnotili přestupky hezkého dítěte mírněji a navrhovali benevolentnější tresty, než za tytéž přestupky dítěte předem hodnoceného jako neatraktivního. Je k zamyšlení, jak velký má toto dopad např. při rozhodování policistů o přestupcích a výši pokut nebo i soudců o vině a trestech. Na tuto problematiku ohledně policistů pak bude cílit další výzkum Lenky Šrámkové, kde tento poslouží jako předvýzkum.

Celkem fajn prezentace zvolené statistiky, myslím, že se vám podařilo podat výsledky čtivou formou a přitom zachovat podstatu... možná by těch informací stačilo i méně (takhle vlastně popisujete celou studii)... výhrady jen drobné (viz komentáře)... díky, práci přijímám